

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2021 m. gegužės 12 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Alės Bukavinienės ir Gražinos Davidonienės (kolegijos pirmininkė),

susipažinusi su 2021 m. balandžio 30 d. paduotu atsakovo M. L. kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. vasario 4 d. nutarties ir vasario 23 d. papildomos nutarties peržiūrėjimo ir prašymu stabdyti skundžiamo procesinio sprendimo vykdymą,

nustatė:

Atsakovas M. L. padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. vasario 4 d. nutarties ir vasario 23 d. papildomos nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės BUAB "Energijos servisas" ieškinį atsakovui M. L. dėl žalos atlyginimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas kasaciniame skunde nurodo, kad pirmosios instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos imonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBĮ) 2017 m. sausio 1 d. – 2017 m. birželio 30 d. galiojusios redakcijos 8 straipsnio 4 dalies nuostatas, reglamentuojančias įmonės vadovo atsakomybę dėl įmonės kreditoriams padarytos žalos, pavėlavus pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo, nukrypo nuo teisės taikymo ir aiškinimo praktikos šiuo klausimu. Teismai, konstatuodami nemokumą 2016 m. gruodžio 31 d., apsiribojo vien tik buhalterine turto verte, nevertino atsakovo pateikto įrodymo – eksperto išvados apie ieškovės turto verte, neišsiaiškino realios turto sudėties ir vertės, todėl nenustatė esminių aplinkybių teisingam bylos išnagrinėjimui ir netinkamai aiškino ir taikė ĮBĮ 2 straipsnio 8 dalies nuostatas, reglamentuojančias būtinybę nustatyti realią turto vertę sprendžiant įmonės (ne)mokumo klausimą, <u>CPK 185 straipsnio</u> nuostatas, taip pat nukrypo nuo teisės taikymo ir aiškinimo praktikos šiais klausimais. Atsakovo teigimu, teismai pažeidė <u>CPK</u> 6, 12, 17, 23 straipsniuose įtvirtintus rungimosi, dispozityvumo, asmens lygybės įstatymui ir teismui, šalių procesinio lygiateisiškumo principus, nes procesas byloje buvo šališkas ir neatitiko teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimų Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio prasme. Be to, apeliacinės instancijos teismas, nepripažindamas atsakovo pateikto 2020 m liepos 3 d. Kilnojamųjų daiktų vertės ekspertinio tyrimo ekspertizės akto Nr. 238 tinkamu rašytiniu irodymu ir jo nevertindamas, pažeidė procesinės CPK 197 straipsnio 1 dalies, 198 straipsnio 1 dalies teisės normas, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais nepagrindžiamas nurodomos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos ryšys su skundžiamais teismų procesiniais sprendimais bei nepagrindžiamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka CPK 346 straipsnio 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos Goda Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukavinienė

Gražina Davidonienė